

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL กับแบบปกติ

ศรินทร์ ทมโยมา¹

ดร.นุชนา เหลืองอังกูร²

ดร.โสภี อุณหะยา³

บทคัดย่อ

การจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดแบบ KWL และแบบปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ในการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL และแบบปกติ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL และแบบปกติที่พัฒนาขึ้น 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL และแบบปกติ 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านเพี้ย อำเภอดำรงวิทยารัษฎานุบำรุง จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL และแบบปกติ 2) แบบทดสอบ การอ่านและการเขียน สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (Dependent Samples) และ Hotelling's T^2

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.60/87 และ 87.07/82 ตามลำดับ

¹มหาบัณฑิตสาขาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเท่ากับ 0.84 และ 0.79 ตามลำดับ

3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนหลังเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL มีคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ

โดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน มีกระบวนการที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาไทย นำวิธี

การสอนนี้ไปใช้จัดการเรียนการสอนทุกระดับชั้น

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนรู้ KWL

Comparison of the Abilities to Read and Write Thai Words with Final Consonant Between the Prathomsueksa 1 Students Learning Through KWL Technique and Those Learning Through the Traditional Method

ABSTRACT

Learning activities of the learning area of Thai language on reading and writing Thai words with final consonant using KWL technique and traditional method can help develop language skills for the Prathomsueksa I students. The purposes of the study were 1) to develop lesson plans using KWL technique and those using traditional method to meet the efficiency criterion of 80/80, 2) to calculate the effectiveness index out of the both types of lesson plans, 3) to compare the abilities to read and write Thai words with final consonant of the students before and after they learned through both techniques, and 4) to compare the abilities to read and write Thai words with final consonant between the students learning through KWL technique and those who learned through the traditional method. Selected by purposive sampling method, samples of the study were 2 classes of students, each of which consisted of 30 Prathomsueksa I students in the second semester of the 2009 academic year of Ban Phia school in Kham Ta Kla District under the Office of Sakon Nakhon Educational Service Area 3. Instruments utilized were 1) lesson plans using KWL technique and those using traditional method, 2) reading and writing tests. Statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation. Hypotheses were tested using t-test and Hotelling's T^2 .

Results of the study were as follows :

1. The efficiency percentage ratio out of the lesson plans using KWL technique and those using traditional method were 89.60/87 and 87.07/82 respectively.
2. The effectiveness index of the lesson plans using KWL technique and those using traditional method were 0.84 and 0.79 respectively.
3. The students' test scores after being taught by using both KWL technique and traditional method were statistically higher than those before at the .05 significant level.
4. The test score of the students taught by using KWL technique was higher than that of the students taught by using traditional method.

In conclusion, the learning activities using KWL technique and traditional method are the well-organized ones, in which the process is varied and the students can construct their own knowledge. In addition, this can enhance the learning activities of the learning area of Thai language to be more efficient. Therefore, the teachers of Thai language should be encouraged to use both teaching methods at all levels.

Keyword : KWL Technique

บทนำ

การที่จะสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ในด้านการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อนและเป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยเฉพาะทักษะทางการเขียนสะกดคำ จึงสร้างชุดฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ตามมาตราตัวสะกดขึ้น โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการอ่าน และการเขียนคำที่มีตัวสะกด ได้คล่องแคล่วในระดับชั้นสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL และแบบปกติ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 กลุ่มศูนย์เครือข่าย แพด - หนองบัวลิม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 139 คน จำนวน 11 ห้อง 9 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านเพีย อำเภอคำตากล้า จังหวัดสกลนคร จำนวน 60 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยกลุ่มทดลองห้องเรียนที่ 1 เรียนรู้แบบ KWL กลุ่มทดลองห้องเรียนที่ 2 เรียนรู้แบบปกติ มีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
 - 3.2 ตัวแปรตาม มี 3 ตัว ได้แก่
 - 3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - 3.2.2 ความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกด

3.2.3 ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกด

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ 2 ชนิด คือ

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่าน และการเขียน คำที่มีตัวสะกด จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง

4.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก เรื่องการอ่านและการเขียน คำที่มีตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ

4.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกด ชนิดละ 30 ข้อ

4.2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน คำที่มีตัวสะกด ชนิดละ 30 ข้อ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบทดสอบการอ่านและแบบทดสอบการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยทดสอบกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม

5.2 ดำเนินการทดลองสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันโดยนักเรียนห้องที่ 1 ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ KWL ส่วนกลุ่มที่ 2 ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

5.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลองดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด โดยดำเนินการกับนักเรียน ทั้ง 2 กลุ่ม ๆ ละ 10 แผน กลุ่มละ 20 ชั่วโมง

5.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติตามเกณฑ์ 80/80 โดยหาค่าเฉลี่ย หาค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย ใบบาง จากการสังเกตพฤติกรรมในการอ่านและการเขียน ในแต่ละแผนการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80 ตัวแรก และค่าร้อยละคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ 80 ตัวหลัง

6.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

6.3 เปรียบเทียบคะแนนการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL และกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

6.4 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านและการเขียน โดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r_{xy}) เพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสอดคล้องกัน

6.5 เมื่อพบความแตกต่างของความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้วิธีการทางสถิติ Hotelling's T^2

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.60/87 และ 87.07/82 ตามลำดับ
2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเท่ากับ 0.84 และ 0.79 ตามลำดับ
3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนหลังเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่าน การเขียนคำที่มีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.60/87 แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่สร้างขึ้นนี้มีกระบวนการที่ชัดเจน ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกและค้นหาความรู้ภายใต้กรอบการเรียนรู้ที่เหมาะสม สอดคล้องกับผลการวิจัยของนพวรรณ อีระชลาลัย (2549 : 93 -94) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมแจกลูกสะกดคำ โดยใช้แผนผังความคิดและแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 83.02/86.88 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL กับแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.7400 หมายความว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL มีความรู้หรือพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.7400 โดยคิดเป็นร้อยละ 74.00 และนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีความรู้หรือพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.6900 โดยคิดเป็นร้อยละ 69.00 เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแบบปกติ ให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องการอ่าน การสะกดคำ การแจกลูก จนนักเรียนอ่านได้คล่องจึงทำให้นักเรียนอ่านได้หรือพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังจากที่เรียนรู้ตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาพร อันสงคราม (2545 : 107) พบว่า แผนการสอนและแบบฝึกทักษะภาษาไทย การสะกดคำแจกลูก ด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.40 / 86.16 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .49 แสดงว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 49
3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL และนักเรียนที่เรียนรู้แบบปกติมี คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด หลังเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL มีกระบวนการที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกอ่านและฝึกการแจกลูก จนสามารถอ่านและสะกดคำได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัดนพร บรรลพพร (2548 : 125) พบว่า หลักสูตรสถานศึกษาและแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เทียบวณหาเทิบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่ง

ประสบการณ์ภาษามีค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรสถานศึกษาและแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนเท่ากับ 0.6013 ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 60.13 นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เอกสารอ้างอิง

- ประภาพร อันสงคราม. การพัฒนาแผนการเรียนการสอนและแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การสะกดคำ และแจกลูกด้วยวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. รายงาน การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- นพวรรณ อีระชลาลัย. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมแจกลูกสะกดคำโดยใช้แผนผังความคิดและแบบฝึกทักษะ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- รัตนพร บรรลุพร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เทียบภูผาเทิบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีจัดกิจกรรม การเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบปกติ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.